

♣ AELIVS ♣
ANTONIVS NEBRISS.

In vafre dicta Philoso/
phorum.

Eiusdem/Epithalamiū Lusitaniæ principum,
Eiusdem/patriæ suæ Antiquitas & origo,
Eiusdem/peregrinatio Regis & Reginae
ad sanctum Iacobum.

Petri martyris ad eundem de Barbaria fugata,
Eiusdem ANTONII ad Petrum mar/
tyrem Responsio,

Autor ad suā Grāmatices artem cū in lucē ederet.
Fabiani Nebriss. cū ipsa Patris arte cōfabulatio.
Fabian⁹ idē; in fabulā de duorū amātiū crepidine.

IMPERIALI CVM
PRIVILEGIO.

AD PERQVAM REVEREN-
dum in Christo Iesu patrem; ac nobiliss. dominū.
Do. Ioannem Fonsecam Pacensis Augustanæ
Ecclesiæ præfulem meritissimū Aelij Antonij
Nebriss. grāmatici In vatre dicta Philoso-
phorum; ex Diogene Laertio potis-
simū collecta; Præfatio
Incipitur. Lege
foeliciter.

O cui prima novos sacratæ sedis honores
Pax augusta dedit; quam secus ana fluir:
Hic est ille tuus; tuus inq̃ ANTONIVS: olim
Qui tibi Grammatices prima elementa dedit.
Quem tibi custodem patruus dedit optimus ille:
Qui Fonscarum gloria magna fuit;
Quāvis maternus sit auunculus atq; paternus:
Cardo quibus nomen pontificale dedit.
Accipe Ioannes vestræ ô spes altera gentis
Carmina; quæ scripsi nomine pauca tuo.
In quæ compegi Sapientum dicta virorum.
Quos iactant Græci sermo latinus amat.
Et quorum vitas cuncti mirantur, adorant.
Nec sunt; qui nolint talibus esse pares.
Tu tantum accipias; alijs vt dicere possim,
Assidue nugas te recitare meas.
Accipias tantum; tu dehinc vel tradito flammis.
Mitior aut si vis: esse natare iube.
Quod si noscendi veniet tibi forte cupido
Quale opus attulerim; pagina prima docet.

Pythagoras ille Sanius Pa-
ter ap̄plissime: cuius fuit ma-
gnū ī studio sapiētie nomē
cū Phlīstia venisset; interro-
tus à Leone Phlīstiorū ty-
ranno quem se esse profite-
retur: philosophus; inquit
sum. Is enim cū videret al-
ios eiusdem rei studiosos;
maxima quadā arrogancia
sapiētes appellari: quod in-

reliigebat solum deū eo nomīne censi debere: se non so-
phon (hoc est sapientem) sed philosophū; id est amatorē
sapientiae honestiori vocabulo p̄dicauit. Omnes igitur
qui ante illū sapientiae studio incubuerunt: sphi. & post
illum Philosophi appellati sunt. Fuerunt autē aīe Pytha-
gorā complures; & habiti sunt sapientes; sed quos Græ-
cia iactat prope omnium consensu fuere septem. Thales
milesius. Solō salaminus. Chilo lacedæmonius. Pittacus
mitylenæus. Bias priennæus. Cleobolus lindius. Perian-
der corinthius. Coep̄ti sunt autem appellari sapientes: qđ
cum adulescentes Ionij iactum retis à piscatoribus emis-
sent; essetq; inter illos de tripode aureo cum piscibus edu-
cto exorta contentio: non antea inter eos conuenit; quam
est Delphos missum; responsūq; ab Apollīne.

De tripode ex phœbo quæris millesia pubes.

Huic tripodem addico: cuius sapientia prima est.

Datur ergo Thaleti. Thales illum alij dat; atq; alius alij;
donec ad Solonem ventum est: qui Deum esse primum
sapientia asserens: illum Delphos misit. Sunt qui Ana-
charsim scytham; Misonem chenæum; Epimenidem cre-
tensem; Pherecydem Syrum. inter septem superiores:
anmerare velint. & hi quidem omnes appellati im-
primis sunt Sapientes. Floruerunt circa Olympiada
quinquagesimam: hoc est: ante salutem Christianam an-
no circiter Sexcentesimo. Philosophiae vero duo prin-

LIBER

cipia fuere : alterum quod ab Anaxymandro : alterũ qđ a Pythagora fluxit. Anaxymandri Thales mēsius p̄ceptor fuit. Pythagoræ vero pherecydes syrus. Appellatũq; est illud Philosophiæ genus iōnicum quod Thales fuerit ex iōniā. hoc autem italicum : quod illius auctor Pythagoras in Italia plurimum sit philosophatus. Erit igitur operis nostriliber primus de ijs qui proprie sapientes appellantur. Secundus de philosophiis iōnicæ philosophiæ. Tertius de italicæ philosophiæ auctoribus non omnibus quidem : sed de illis tantum ; qui antiquitatis maiestatem obtinent.

Aeliꝝ Antonij Nebrissensis in vase dicta
sapientum Liber primus incipitur.

Thales Milesius .

THales primus ex numero septem sapientum / patre Examio & matre Cleobulina genitus : patriam habuit Phœniciam : postea vero ciuis Miletĩ ascriptus est : vixitq; annos nonaginta . Hic cum perseuerasset cælebs : nepotem ex sorore sibi filium adoptauit .

Eius sententiæ sunt.

Duceret vxorem mater suadebat ephēbo :

Nondum est tempus ait . post modo tempus erit .

Instabat rursus cum iam foret acta iuuentus :

Quid mihi grandæuo est coniuge dixit opus :

Scitanti cur non natos generauerit : inquit .

Me nunq; potuit flectere talis amor .

Est sōphiæ studium : quidam exprobrauerat illi :

Ignauum ; quia nihil vtilitatis habet .

Sydera tunc cœli circumspicit : atq; ab amicis

Quæ redenda forent : pauca talenta petit :

Vnde subarrauit mileti quicquid oliui

Anni fertilitas exhibitura fuit .

Facto deinde lucro / facile est sapientibus ; inquit :

Esse locupletes ; sit modo cura sibi .

Materiam

PRIMVS.

Materiam rebus nativis esse liquorem

Dixit: & ex illo cuncta creasse deum.

Quod vir non mulier; q; homo non bellua quod stirps

Græca foret; quod non barbara gratus erat.

Sermones raros eius qui pauca loquatur;

Esse bonæ mentis significabat opus.

Cunctarum rerum deus antiquissima res est:

Ingenitus quia sit: omnia cum generet.

Omnibus in rebus res est pulcherrima mundus.

Hunc sibi quod summa fecerit arte deus.

Maxima res locus est; quoniam capit omnia solus;

Velocissima mens omnia cum penetret.

Omnia quod superat; vis est fortissima rerum.

Ersapiens tempus; cuncta quod inueniat.

A vita mortem parui referre putabat;

Cum male compacto corpore sensus abijt.

Quæsiuit quisquam cur non moreretur & ipse:

Si mors ipsa nihil: nil quia distat; ait;

Alma dies an nox prior esset facta roganti.

Ille refert: facta est nox prior vna die.

An ne deum peccans fallat aliquando rogatus;

Nectunc iste latet: cum meditatur; ait.

Depresso in mœcha quærenti an peieret; inquit,

Læsa fides non est peior adulterio:

Quæ res in vita foret ardua difficilisq;

Cum peteret quisquam. gnoti se auton; ait;

Quæ facilis contra rursus quærebat; & inquit

Ille; pericula cum nos aliena monent.

Quærenti quæ res esset suauissima rerum.

Quæsitus inquit si potiare libens.

Cumq; rogaretur: quid sit deus; intulit ille;

Cui neq; principium; sed neq; finis adest.

Quam rem vidisset perraram difficilemq;

Cum perijt sicca morte tyrannus ait.

Quomiser aduersos fortunæ perferat ictus;

LIBER

Si peiore loco forte inimicus erit.

Tunc bene viuemus foeliciter atq; beate.

Si quæ infectamur non faciemus; ait.

Quis nam sit foelix inquit; qui corpore sanus.

Fortuna locuples; qui bonus & sapiens.

Absentis memorem tanq̃ præsentis amici

Esse iubebat eum quilibet amicus erat.

Non faciem colito fucis; nec corpus amictu;

Sed mentem virtus imbuat; arsq; colat.

Qua pietate patrem fueris matremq; secutus.

Illa etiam nati te resequuntur. ait.

Sexaginta annos habeo qui dixerat; inquit.

Quid tibi quod perijt dicis habere miser?

Solon Salaminus.

Solon-Excestidæ filius patriam habuit Salamina insulam contra Athenas positam. Postea vero legislator Atheniensium factus: Pisistrati tyranni dominatione fugiens in ægyptum nauigauit. Atq; deinde in Cyprum; ubi diem suum obiit; anno ætatis circiter octogesimo; mandans ut sua ossa in patriam Salamina reportarentur.

Eius sententiæ sunt.

Querebat Cræsus quis foelix esset; & inquit;

Expectanda dies vltima semper erit.

Ornatus gemmis ostroq; insignis & auro

Cræsus ait; num res pulchrior vlla foret;

Quas ait ille auium ludens natura creauit

Pauones; galli; phasides; & meropes;

Humanæ vitæ spacium digesserat annos

In decies septem. de hinc labor atq; dolor.

Impius. obscurus; malus. atq; ignobilis esto;

A quo non fuerit pastus vterq; parens.

Et qui versuram patrimonij fecerit olim.

Accusatori cui libet esto reus.

Et qui

PRIMVS

Et qui nequicia famosus & indecor esset:

Ille tribunali reijciendus erat.

Sermones operis quædam simulachra putabat.

Et qui polleret viribus esse ducem.

Et legem telæ similem dicebat arachnes:

Quod cedit magnis: inferiora capit.

Cur non scita tulit de confectore parentis?

Quod desperasset hoc fore crimen: ait.

Tuncius humanum minime violabere: si qui

Læditur: & qui non læditur æqua dolet.

Diuitiæ gignunt satiem: satiesq; superbum:

Hic spernit leges iudiciumq; simul.

Virtus ac probitas iuramento potior sit,

Mentiri noli, fac meditare bona.

Non in consulto fiat delectus amici.

Nec cum lectus erit: reijciendus erit.

Consule quæ optima sunt: non quæ suauissima factu,

Tunc rege: cum primum scueris ipse regi,

Dux animus vitæ tibi sit: fortuna sequatur.

Hæc animos semper pareat, ille regat.

Imprimis venerare deos, reuerere parentes,

Si potes es, nunquam congregiare malis.

Lugenti natum quidam nil proficis: inquit;

Ille refert, lachrymor, nil quia proficio.

Eius precipue celebris seutentia fertur:

Seu Chilonis ea est: nil nimis vt cupias.

Ne forte qui tegant quod intus habehunt

Odium: memento singulos probe serues:

Dum voce te alloquuntur ac tenent blanda;

Ne lingua duplex ex atra sonet mente,

De Chilone.

CHilo patre Damageto læge dmonius fuit: primus
q; non modo ephorus: quæ dignitas apud lacones
eadem prope est: quæ apud Romanos tribunatus:

A iij. fed etiam

LIBER

sed etiam qui primus instituit; ut ephori regibus adiungerentur: ad illorum iniurias in plebem temperandas. Obijt Pisæ senex, comp lexus filium: quod in olympia fuisset coronatus.

Eius sententiæ sunt.

Iratu frater cur non foret ipse tribunus;

Percontabatur: quod tamen ille fuit.

Cuiusquam fastus tua ferre superbia frater:

Quod nunquam potuit: quos ego sæpe tuli.

Scitanti æsopo faceret quid iupiter: inquit.

Extollit mites. atq; superba premit.

In quo præstarent sapientes insipienti.

Ille refert: distans spe melioris sui.

Quæ res difficilis: reticere arcana. parare:

Otia si possis: atq; superba pati.

Compescenda tibi semper sunt verbera linguæ:

Præcipue quando mensa parata tibi est.

Nec carpas alios: sed nec sermone laceffas:

Accipies aliter plura dolenda tibi.

Intentare minas noli: namq; esse minuti.

Atq; pusillanimes: nec muliebres magis.

Promptius ad tristes casus veniemus amici:

Ex voto quæ si res ager ille suas.

Est humilis coniunx modico ducenda paratus:

Nec maledicendum: quos libitina sacrat.

Præcipue te ipsum cautus observare memento.

Non contemnendos de hinc venerare senes.

Detrimenda feras potius: qm turpe lucellum.

Hoc etenim semper lædere. at illa semel.

Arridere viro quem res ferre secunda:

Elatum noli: crescat ut inde tumor.

Fortis mansuetus sic esto: proximus ut te.

Non tam informidet: qm vereatur: ait.

Exuperanda tibi propria est iracundia semper.

Discendumq; domi rite præesse tuæ.

Cum

P R I M V S

Cum mens de promat sensus interprete lingua:

Fac cures semper præmeditata loqui.

Execranda tibi sit diuination: siue

Vaticinantis erit: siue sit artis opus.

Difficiles factures nunq̃ poscere debes.

Nec festinandum est: cum tibi fiet iter.

In medio sermone manus non est agiranda.

Non bene sensati namq̃ putabat opus.

Iam promulgatis parendum legibus esse.

Atque bono cui semper amanda quies.

Aurifices lydis explorant cotibus aurum.

Auromens hominum sæpe probatur: ait.

Iacturam semper comitatur sponsio. sed qui

Litigat & debet: creditur esse miser.

De Pittaco.

Pittacus hyrradio natum mitylenem patriam habuit:

quæ vrbs est Lebsi insulæ: cuius tyrannum Melan-

chrum profligauit. Phrynonem præterea ducem atheni-

ensium: cum de achillitidis agri possessione certaretur: in-

singulari certamine implicitum rete superauit: agrumq̃

suus restituit. Cumq̃ post victoriam decem annos mityle-

neorū remp. tenuisset: magistratu se abdicauit. decemq̃

alios insuper annos vixit. de quo Callimachus ad Dionē.

Hospes Acarnites rogauit Pittacon olim

Sic mitylenæum hyrradioq̃ satum.

Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere: quarum

Et genere atq̃ opibus conuenit vna mihi.

Altera præcellit. quid præstat consule. dicq̃

Vtra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculum tollens sic tela sinilia dixit:

Consilium pueri quod petis expedient:

Quis celer in gyrum iactatus verberare turbo

Affiduo: latis vertitur in triuijs.

I. sequere:

LIBER

Scitatur : referunt. tu tibi sume parem.
 Quæ postq̃ audiuit : monitis puerilibus hæres
 A magnis Hospes abstinuit thalamis.
 Atq̃ parem paruas lætus traduxit in ædes.
 Sic Dion æqualem si sapis ipse : cape.
 Eius sententiæ sunt.
 Signati argenti mittebat munera Croesus:
 Is tamen argentum noluit accipere.
 Addidit & causas duplo quia plura teneret:
 Quam cupit : extinto fratre quod auctus erat.
 Ebrius & petulans si quemq̃ forte cecidit:
 Is duplici poena turpiter acta luat.
 Est virtutis opus res ardua difficilisq̃:
 Non facile est igitur cuilibet esse bono.
 Omnia posse deum iussit quodcunq̃ voluntas:
 Sed cursum facti non retinere solet.
 Et qui priuatus potuisset forte latere:
 Clara magistratus dat documenta sui.
 Quæsitus quondam quæ res foret optima dixit.
 Quod nunc occurrit : vita beata puto.
 Tunc non immeritas quærit victoria laudes:
 Cum tua funesto sanguine bella carent.
 Quicq̃ virum frugiquærendum dixerat : inquit:
 Si nimium quæras : non tamen inuenies.
 Ecquid gratificum quærenti tempora dixit.
 Quid foret obscurum : quod dea cæca premit.
 Quidq̃ fidele foret : quæ sustinet omnia tellus.
 Quid contra infidum : quæ fluit vnda maris.
 Est prudentis opus casus vitare futuros.
 Fortis cum feriant tristitia : posse pati.
 Cnm sis facturus quicquam prædicere noli:
 Quod si non facias : mox habere leuis
 Aerumnas alijs non exprobraueris vnquam:
 Nete consimilis forte querela premar.
 Deposuit potius q̃ mutua reddere debes :
 Nec alium

PRIMVS.

Nec alium lædas & si inimicus erit.

Esto bonę frugis, verax, pius, atq; pudicus.

Et follers, fidus, dexter amicus; ait.

Illius imprimis celebrauit Græcia dictum.

In quo mortales tempora nosse iubet.

De Biante.

Bianti pater fuit Teutamus, patria vero Prienne, egit
causas; mortuusq; est cū causam pro amico dixisset.
Nam cum à dicendi labore quieuisset; caputq; in sinū ex
filia nepotis reclinasset; audiuissetq; secundum eum cuius
patronus fuerat iudicatum; animam efflauit.

Eius sententiæ sunt,
Aduersus nulli: cunctis affabilis esto.

Nam sic multorū est conciliandus amor.

Est validum corpus naturæ munus amicæ.

Si patriam serues: id rationis opus.

Ne mireris opes aliorū; pluribus illas

Fortunam constat sæpe dedisse malis.

Infœlix ait est: hominumq; miserrimus ille;

Fortunam aduersam qui tolerare nequit.

Quod fieri non posse putes; nec amaueris vnquam.

Alteriusq; malum fac meminisse velis.

Ecquid difficile est quærenti; fortiter inquit

In rerum motus deteriora pati.

Dum vehitur pelago nauim iactantibus austris

Clamabat faciles impia turba deos.

Pectore sedato cum sic ait ille: silete

Obsecro: ne vos hic vellificare sciant.

Contemptor diuum quærebat & impius olim

Ecquid est pieras; retulit ille nihil.

Miranti causam cur nam sic ille taceret:

Quæ nihil ad te rem pertinet: inquit agis.

Se quoq; male duos inter censere inimicos

Dicebat; q̄ sis charus vterq; foret.

LIBER. 19

Alter enim mihi sic inimicus forte paretur.

At vero ex illis alter amicus erit.

Cum patria capta victor permitteret aurum

Pro se quisque velat; solus inaniter abijt.

Hic caliquis dixit; cur exoneratus abiret.

Cum sic ille refert; omnia porto mea.

Et quid dulce foret scitanti; spes ait ille.

Hæc recreat vires; fessaq; membra leuat.

Ecce quid homo faciat gaudens aliquando rogatus.

Si quocumque modo forte lucretur; ait.

Fac ut sic misere disponas tempora vitæ;

Ac si victurus sis nimis atque parum.

Sic & amandus erit; quem designabis amicum;

Ac si post odiosis habiturus eum.

Quod factururus eris cunctanter præmeditare.

Et decreuisti quod semel; arripies.

Deque deis ut sunt; sic sentire decebit.

Et bene sensa bonis esse loquenda tibi.

Indignum quia sit diues laudare caueto.

Et cape non violens; si quid habere cupis.

Ascribenda tibi sunt; quæ male feceris unquam.

Quæ bene fecisti sunt referenda deo.

Disce bonas artes miserisque viatica canis

Dicebat; firmas si tibi quæris opes.

Nobilis illius fertur sententia; plures

Ex hominum numero; quæ putat esse malos.

De Cleobulo.

Cleobulus Euagororæ filius ex lîndo vrbe Rhodi
fuit; siue (ut alij tradunt) ex Caria; insigni corporis spe
cie atque viribus. Scripsit autem ænigmata atque sententias
obscuras ad tria milia versuum. quale est illud.

Est vnus genitor. nati bona pignora bis sex;

Triginta cuius nata; sed dispare forma

Hæ niuæ aspectu; nigræque coloribus ille.

Atque immortales omnes moriuntur ad vnam.

Eius sententia.

P R I M V S

Eius sententiæ sunt.

Copia verborum rerumq; incitia versat
 Mortales : tempus perficit atq; sapit.
 Est mulier sensu : virgo est ætate locanda
 Filia : moratam quod prius esse decet.
 Officio charum magis efficiemus amicum.
 Munere nam charos demeruisse potes.
 Egressure domo tecum prius ipse voluta.
 Quid sis facturus : quid quoq; non facies :
 Retuleris cum forte pedem : tecum acta recense ;
 Quid recte : quid non feceris ipse boni.
 Corporis est moles multa mercede domanda :
 Quod sibi quod menti commoda multa parit .
 Nil audire nocet : nocuit semperq; nocebit :
 Cum sine delectu verba loquentis eunt.
 Blandicijs non est (nisi desipis) vxor agenda :
 Obiurgare tamen hanc sine re ste decet.
 Atq; hilarem vino seruum punire caueto :
 Cum serui merces sit cibus atq; merum .
 Quæ tibi sit dispar : vxorem ducere noli :
 Affines dominos namq; habiturus eris .
 Extollat ne te rebus fortuna secundis :
 Sed nec in aduersis deprimat illa caue .
 Fortunæ motus patienter ferre memento :
 Præsertim si non culpa sit vlla tua .

De Períandro.

Períander cypseli corinthorum Tyranni filius : & ipse
 quoq; eius vrbis dominationem excreuit annis qua-
 draginta . Obijt autem octogenarius . Hic primus omni-
 um satellitio stipatus ad corporis custodiam incessit . Sunt
 qui dicant alium fuisse Períandrum sapiētem patria Am-
 braciota alium vero corinthiorum tyrannum : atq; ex
 cognomine ortum esse errorem : vt tyrannus sapiēs puta-
 retur .

Eius sententiæ sunt.

Nūmorum

LIBER.

Nūmorum causa studiosus nil facit vnquam :
 Cum sit turpe lucrum : nilq; decoris habens .
 Qui iuto regnare volest : annitere ne tam
 Armatus miles : q̃ tueatnr amor .
 Forte rogabatur cur peregeret esse tyrannus :
 Quando tyrannis erat sic odiosa sibi :
 Respondit : quia non possum non esse tyrannus ;
 Quod cui me credam nullus amicus erit .
 Dulce quies homini : temeraria vita periclis
 Obuia : sed domini pessima conditio est .
 Esse immortales idem dicebar honores .
 Nare voluptates : atq; perire breui .
 Nec te dissimilem dulci præbebis amico :
 Siue sitis foelix siue sit ille miser .
 Redde fide summa quidquid promiseris vlli .
 Nec secretum animi prodere verba sinas .
 Non modo qui peccat : verum peccare volentem
 Puniatis iudex : qui qonus esse volet .
 De Anacharsi .

A Nacharsis scythagnuri filius ex matre vero græca
 inter septem annumeratus est . Is cum athenas ve-
 nisset : factusq; esset soloni familiarissimus in scythiā redijt .
 Vbi cum patrias leges græcis mutare veller : a fratre Ca-
 duido : qui apud scythas regnabat : per speciem venationis
 sagitta confixus interiit :

Eius sententiæ sunt .

Est mirum (fertur dixisse) quod inter a chiuros
 Artifces certant : iudicat artis inops .
 Et quod lex qui se maledictis forte laceffunt
 Punit . & athletas censet honore deum .
 Tris viuas vitis fert : quarum prima voluptas .
 Ebrietas post hanc . tertia mœsticia est .
 Quo pacto quisquam posset non ebrius esse
 Forte rogabatur : consiliumq; dedit

Qui nimio

PRIMVS

Qui nímio vino titubantia verba notabit,
 Et turpes motus: hicerit abstemius;
 An ne forent plures extincti / q̃ perituri
 Ex hominum numero forte rogatus erat,
 Cum sic ille refert scitanti: dic mihi quaso
 Inter quos nautas annumerare velis:
 Cumq; insultaret iuuenis non sobrius illi:
 Sedato vultu talia verba refert,
 Si temetum iuuenis non fers: dic pocula lymphæ
 Confectus senio qua ratione feres:
 Cuidam exprobranti scythicis quod natus in oris
 Effet: respondet talia verba senex:
 Nunquam est: aut dabitur probro sua patria cuiq;
 Attice: tu probro semper eris patriæ.
 Scitanti quæ nam est naus securior: inquit,
 Venerit importus quæ sine labefuos.
 Dicenti nauem tenui constare tabella:
 Id spacium nautis est mora mortis: ait.
 Ecquæ res homini foret optima, quæ mala rursus:
 Quæ nocet: aut prodest garrula lingua: refert.
 Ex multis vnum tibi delige cautus amicum:
 Ne tuus in plures languidus erret amor.
 Iudiciale forum res est fallentibus apta,
 Hinc & avariciæ maxima causa subest,
 Fac tribus abstineas his: lingua: ventre: pudendis
 Ipsius inscribunt semper imaginibus.

De Misone.

Mison strymonis filius patria cheneus & ipse a quibusdam inter septem numeratur. Nam & Plato in protagora illū pro Periandro constituit. & Apollinis oraculo sapientissimus est iudicatus. Fuit autem quod ipsum nomē innuit mortalium osor, Vixit atuem annos septem & septuaginta.

Eius sententia est,

Ille per

LIBER

Eius sententia est.

Ille per ætatis mediæ graue tempus aratro
Aptabat stiuam; cui Anacharsis ait,
Ante diem properas ô Mison munus aratri,
Ille refert; properat munera nemo satis.

De Epimenide.

Epimenides Phesti filius; patria Cretēsis ex vico Gno-
so pro Cleobulo inter septem numeratur. Sunt
qui dicant hunc in antro obdormiuisse annos septem &
quingenta; atq; experfectum cum rerum omnium fa-
ciem miratus esset; à iuniore fratre iam vetulo agnitum
esse. Sunt qui dicunt illum non obdormiuisse; sed ad tem-
pus secessisse. vixit annos centum quingenta septem.
Scripsitq; in carmine opera complura; sed quod legerim
nullum extat dictū nisi quod Paulus apostolus in epistola
ad Titum huius implorat testimoniū; illum appellans pro-
phetam; dicens. Cretes ai pseustæ, caca theria, gasteres, ar-
gi. quod carmen heroicum diuus Hieronymus sic inter-
pretatur. Cretenses semp mendaces; malæ bestia; vêtres
pigrī. nos vero addita metri necessitate sic.
Cres semp mendax, mala bestia; venter obesus.

De Pherecyde.

Pherecydes Badis filius Syrus cognominatus à non-
nullis inter sapiētes numeratus est; primusq; omniū
de natura rerum; deq; dijs scripsit, atq; (vt Cicero putat)
primus omniū dixit; animos hominū esse immorta-
les. Extat ad huc Thaletis epistola; in qua ostendit se vel-
le ad illum nauigare; vt differentem de rebus diuinis au-
diat; perijt cōsumptus Phthiriāsi; hoc est morbo pediculari.

Finis primilibri.

AELII

ÆLII ANTONII NEBRISSE.

In vatre dicta Philosophorum;

Liber Secundus

incipitur.

HILOSOPHIAE Ionicae quæd
modum initio diximus) auctor fuit Ana
xymāder Thaletis mileſij diſcipul⁹. Ana
ximandro ſucceſſit Anaxymenes. Cui
Anaxagoras. atq; huic ruſ⁹ Archelaus.
Qui Socratē docuit à quo ethice primū
eſt induc̃ta. Socratis auditores fuere cōplures. Sed in pri
mis Ariſtippus. Xenō. Antiſthenes & Plato: qui primus
veterem academiam inſtituit. Ceteros qui ſequūtur; quia
recentiores ſunt omiſimus.

De Anaxymandro.

ANaxymander patrem habuit Praxyaden: patriā
Miletū; cuius pceptor fuit Thales mileſius quoq;
Obijt diem ſuum cum ageret annum etatis quartum &
ſexageſimum.

Eius ſententiæ ſunt.

Elle infinitum primum nec poſſe moveri

Principium: partes ſed fluitate tamen.

Cœleſtem ſphæram eſt auſus deſcribere: cuius

In mediotellus orbiculata foret.

Primus & errores lunæ ſenſiſſe putatur:

Quæ vario vultu fratris ab orbe niter.

Primus & hic terris æquavit lampada phœbi.

Quodq; idem puro purior igne foret.

Primus & hic radio deſcripſit gentibus orbem:

Fluminaq; & montes: oceaniq; ſinus.

Huius opus gnomon & vaſa horoſcopa. nāq;

Indiſcreta prius tempora lucis erant.

Hic tropicos primus docuit; trāſuerſaq; ſigna.

B

Qua

LIBER

Qua phœbus totiens id reditq; viam.
Dum canit a pueris irrisus forte: canendum est
Ob pueros (inquit) dulcius ergo mihi,
De Anaxymene.

ANaxymenes Euristrati filius patria quoq; Milesius
fuit; atq; Anaxymandri auditor parmenidisq; na-
tuseit sexagesima tertia Olympiade. obiitq; quo anno
Sardis captæ sunt.

Eius sententiæ sunt.
Non super terram sed circum sydera ferri;
Atq; infinito ex aëre cuncta facit.
Si metus impenderet: scrutari sydera celi;
Latus anaxymenes qua ratione potest:

De Anaxagora.

ANaxagoras patre Hegesibulo patria vero Clazo-
menius Anaxymenis auditor fuit. Quicum suis
omne patrimonium distribuisset: ad studium se philoso-
phiæ contulit. Cumq; ab Atheniensibus fuisset impietatis
damnatus: deinde absolutus: Lampacum profectus
est: ubi sexagesimo secundo ætatis anno diem suum obiit.
floruitq; Olympiade. lxx.

Eius sententiæ sunt.

Principio siluam & mentem præmiserat; vnde
Omnia secrevit: disposuitq; locis.
Dicenti patriæ cur non sibi cura subiret;
Hinc: cœlum monstrans; inquit; origo mihi est.
Dicenti num scis quod sis priuatus Athenis:
Me (inquit) cecropide: non ego cecropidis.
Es dānatus; ait. iam pridem dixit in omnes
Ius natura tulit: iudiciumq; simul.
Nuncius extincti me nati nil mouet; inquit;
Cum me mortalem progenuisse sciam.
Qua genitum causam se crederet esse rogatus;
Scilicet: vt cernam lumina clara poli.
Lampascios mōtes nūquid mare mergeret olim,

Mausoli

SECVNDVS

Mausoli cernens ingenti mole sepulchrum;
 Diuitiarum hæc est; inquit; imago nouæ.
 Impatriam ferri num vellet cum moreretur;
 Aequum aut ad manes vndiq; fiet iter.

De archilao atheniensi.

Archelaus patrem habuit apollodorum. patriã vero athenas. præceptoremq; Anaxagoram. Hic ex ioniam primis athenas philosophiam induxit eam; quæ de rerum natura disserit. Socratem iustituit in ethice; quã cum ab illo acceptam propagasset; inuenisse putatus est. Eius sententiæ sunt.

A iusto iustum legem se cernere: honestis

Et non naturam turpia posse putar.

Principium rebus posuit genitale calorem

Qui tamen ex lento cuncta vapore creat.

De Socrate Alopecensi.

Socrates alopecensis cognominatus apago atticæ sophronisci filius: atq; Archelai auditor fuit: duasq; habuit vxores Xantippen: ex qua lamprode genuit: & myrto ex qua Sophroniscum & Menexenum suscepit. a cherophonte vero Apollo consultus respondit oraculum: qd est in ore omnium & quo mortalium Socrates sapientissimus iudicatur. Deinde accusatus ab anyto Melito & lycone damnatus est: mortuusq; veneno sumpto: cum prius multa de animorum immortalitate disputasset anno ætatis septuaginta.

Eius sententiæ sunt

Iurgia xantippes clamores probraq; linguae

Vt declinaret: illo abeunte domo;

Ipsi in caput scaphium diffundit ab alto:

Spargit & vrina coniugis ora sui.

Huius ait ridens pluuiæ certissimus auster:

Nimirum nobis ille tonitrus erat:

Et cur tam patiens esse iurgabat amicus

B ij

Ettam

LIBER

Et tam morosam cur pateretur: ait:
 Iam velut ad tochleæ sonitus obcalluit auris.
 Anseris & strepitum tu quorū non pateris:
 Oua parit: pullosq; mihi creat vtilis anser.
 At mihi Xantippe pignora chara dedit.
 Et danti calces respondit fronte serena.
 Calcitro sic asinus ludere sæpe solet.
 Miranti dixit, si asinus me calce petisset:
 An ne in iudicium conueniendus erat:
 Hunc iuuenis petulans pugnis & fuste cecidit:
 Atq; illi facies vndiq; tūber erat.
 Ille nihil contra: sed tantum fronte notauit:
 Quis pinxisset opus, cuius imago foret.
 Alterius iuuenis pugno percussus abibat:
 Quippe volens tacitum dissimulare nefas.
 Ore renidenti sibi tunc ait: esse molestum
 Se nescire domo cum galeatus ear.
 Dicenti quidam tibi detrahit, intulit, an tu
 Mirabare loquisti bene non didicisti:
 Dicenti rursus male dicit, non facit inquit:
 Cum nullum videam crimen inesse mihi.
 Ingentem foelix aream donabat amicus:
 In quam permagnam poneret ille domum:
 An tu si vaccæ corium (inquit) forte dedisses:
 Calceus vt fieret hinc mihi: num caperem:
 Dum vocat ad cœnam conuiuias: exiguiq;
 Xantippen sumptus dispudiuerat: ait:
 Si fuerint frugi mediocris cœna iuuabit.
 Qui petulans ad nos pertinet ille nihil.
 Incelebri secum mercato voluere cœpit.
 O bene tam multis q; mihi non sit opus.
 Proximus aiebat dijs immortalibus ille est:
 Se per quam paucis quisquis egere putat.
 Et se quærenti cuiatem diceret esse:
 Sum mundanus ait: mundus & est patria.

Scitanti

SECVNDVS.

Scitanti quid agat dum serus obambulat (inquit)

Condimenta cibus se pedibus terere.

Præterea ex gustu petitur cui vera voluptas,

Non exquisitis indiget ille cibus.

Atq; alios tantum dicebat viuere vt essent.

At tamen vt possim viuere; dixit; edo.

Solus; ait; bonus est; cuius sapientia fulget.

Solum ignorantem credidit esse malum.

Non generis splendor; nec opes famulantur honesto.

Quin etiam multis causa fuere mali.

Discebat fidibus dicens; dum tempus habebis;

Fac ne quod nescis discere te pudeat.

Principium facti dicebat maxima res est.

Idq; scio solum: quod nihil ipse scio.

Et qui poma sibi redimunt præcocia magno;

Desperare suo tempore posse frui.

Est quæ sit iuuenis virtus aliquando rogatus.

Respondisse ferunt; nil nimis vt facias.

An ducenda viris vxor sapientibus esset;

Vtrum vis egeris poena sequetur; ait.

Carpenti cuidam quod origo Antisthenis esset.

Ex patre Cecropio matreq; Thraicia.

Tu ne duos ciues ortos respondit Athenis

Tam clarum censes progenuisse virum?

Artifices (inquit) scabro de marmore signum

Contendunt veris assimulare viris.

Illud dissimulas; illud quoq; negligis; vt sis

Nec lapidi similis: nec videre rudis.

A speculo iuuenem censuram ferre iubebat;

Oraq; conspiceret: qualia cūq; forent.

Vt si turpis erit: formetur moribus aptis:

Digna q; se faciat si speciosus erit.

Cum sim tam pauper quidam dicebat amicus;

Et nil possideam: me tibi dedo libens.

An tu non censes totum cum te mihi tradas:

B in

Quod

LIBER

Quod tradas (inquit) maxima quæq; bona:
 Tertia te phthiæ tempestas læta locabit:
 Quidam; ait; in somnis visus adesse sibi,
 Prædixisse suo cuidam tum fertur amico:
 Quod tris ad dies interiturus erat.
 Cecropidis illum morti damnantibus; inquit;
 Illos fata simul imperiosa trahent,
 Damnato iniuste moreris cum diceret vxor;
 Ille refert; iuste me cupis ergo mori:
 Cum præcij magni vestem donaret amicus;
 Qua sepeliretur; dumq; recusat; ait,
 An mihi dum viuo vestis mea conueniat atq;
 Aptæ est; defuncto congruet illa minus.

De Xenophonte Archiæo.

Xenophon patre Gryllo: patria vero Archiæus ex
 pago Atticæ. Discipulus fuit Socratis. Floruit no-
 nagesima quarta Olympiade. Atq; obiit Corinthi iâ græ-
 dis natu.

Eius sententia est.
 Ille coronatus dum sacras reddit ad aras;
 Accepit Grylli funera acerba sui.
 Atq; ita deposita fertur dixisse coronat:
 Iam scio mortalem progenuisse virum.
 Sed postq̃ audiuit pulchre cecidisse coronam:
 Delapsam capiti composuisse suo.

De Aristippo Cyrenæo.

Aristippus patriâ habuit Cyrenas urbē Libyæ; præ-
 ceptorem vero Socratem. Qui quâquam in volu-
 ptate summum bonū posuisset; ita præsentibus fruebatur
 ut nō multū absentes quæreretur voluptates. Vnde extat
 in illum Platonis dictum; tibi soli & chlamydē & pannū
 ferre datum.

SECUNDVS.

ferre datum est. illum Diogenes canem regium appellabar. Fuit enim Dionysio syracusanorum tyranno quam familiarissimus.

Eius sententiæ sunt.

Cum cynicus tractaret olus: sic prætereuntem

Coepit Aristippum carpere more suo:

Si placare famem tibi ventris oluscula possent:

Turpis adulator nullius esse vellis:

Ille refert contra: si scires regibus uti:

Non tua sordidior tergeret ora cibus.

Cum drachmis centum sibi perdix empta fuisset:

Visaque res cuidam luxuriosa foret:

Ille ait: ergo tu nec assem forte dedisses?

At mihi drachmæ centum vnus assis erant.

Iactatus pelago dum nauigat illi corinthon:

Perpicuo memorant extimuisse metu.

Huicaliquis vector: cur palles morte futura:

Cum nos indocti nil timeamus? ait.

Non similes nostrum curæ sunt: dixit: vtrique.

Pro sapiente mea est. pro nebulone tua.

Forte fuit nauis pirate: qua veheretur;

Idque mari summo nectamen ante videt.

Tunc quasi dinumerans argētū pròpsit ab arca:

Et sibi damnosas in mare iecit opes.

Ac gemitu simulans minime cecidisse volenti:

Hæc secum tacita mente putasse ferunt.

Præstat aristippii fortunas ire per altum:

Quam quod aristippus propter eas pereat.

Culpatus quodam quod haberet Laida: dixit.

Me non lais habet: sed tamen illa mihi est.

Namque voluptates vincendas esse: sed usus

Non tamen illarum reiiciendus erat.

Ex te concepisti meretrix dicebat: at ille:

Vnde hanc compertam rem tibi: dixit: habes?

An tu per spinas incedens dicere posses

LIBER.

Vnam ex his monstrans: punxerat illa pedem,
 Quærenti natum cur pellat: sic quoq; multa
 Pellimus ex nobis: quæ generantur: ait.
 Nāq; pediculus & pituita capillus & vnguis
 Ex me gignuntur: proijcienda tamen.
 Fertur & a quodam reprehensus: forte quod illi
 Coniunctus turpi cum meretrice foret:
 Num referre putas: nauis noua te vehat: inquit:
 An quæ iam plures vexerit ante viros:
 Respondente parum: vel nil distare: quid ergo
 Ad me pertineat virgo sit an mulier:
 Cum tamen intrarer vetericentone lupanar:
 Et iuuenem quendam dispuuisset: ait,
 Non intrare pudet inscriptæ nomina cellæ,
 Sed regredi tandem non potuisse: pudet.
 Deq; tribus scortis cum permittente tyranno
 Vnum quod vellet sumeret inde sibi:
 Ille domum lætus tris secum duxit: & inquit:
 Nec pariditutum displicuisse duas.
 Ec quid amiciciam voluisset inire tyranni
 Edoctus sancto Socrates ingenio:
 Litterulis: inquit: vacuus me contuli ad illum.
 Nunc vero nummis huius amicus ero.
 Quidue syracusas veniat quærente tyranno:
 Hospes aristippus talia verba refert.
 Ut quæcūq; habeo tibi largiar optime princeps:
 Et quæ non habeo: rursus ut accipiam.
 Conspuere vultus hominis cum forte tyrānus:
 Hæc aliquis dixit: tutolerare potes:
 Visit præda: refert: te spargit gobius vnda:
 Ut valena mihi sputa ego non patiar:
 Purpurea iussit cunctos in veste tyrānus
 Saltare: id tantum se Plato ferre negat.
 Sumit Aristippus vestem: saltansq; pudici
 Et festis bachi non vitiantur: ait.

SECUNDVS

Dumq; petens aliquid: pateretur forte repulsam;
Ille Dionysij procidit ante pedes.

Idq; ipsum iurgatus: ait: non tam mea culpa est;
Quam quod sunt aures principis in pedibus.

Cum peteret nummos memini te dicere quondam;
Qui sapit: externis non eget ille bonis.

Inquit Aristippus: da nunc, cūq; ille dedisset;
Rursus ait, iam me eernis egere nihil.

Qui venit liber: fit seruus in arce tyranni;
Non fit seruus: ait, si modo liber erat.

Reprehensus nummos quod ceperit: at Plato librum;
Inquit: ego nummis: indiget ille libro.

Diuite iam facto: præceptor dixerat illi;
Vnde tibi tantum est: pauca: ait: vnde tibi.

Scitanti: quid habent sapientes amplius: inquit,
Si tollas leges possumus esse boni.

Doctus ab indocto quo distat: intulit ille;
Quo frenatus equus distat ab indomito:

Rursus ab indocto doctus quo distat: vtrūq;
Mittis ad ignotos / experieris: ait.

Quid sibi contulerit sapientia forte rogatus;
Omnibus vt possim dicere quæq; velim.

Limina cur diues nunq; sapientis oberrat;
Diuitis at sapiens limina saepe terit.

Quod quibus indigeat sapiens bene nouit: at ille
Nescit quo sit opus: nec quibus indigeat.

Diuitis indocti sapiens cur limina vexat;
At contra diues non sapientis ita:

An quia: respōdit: ferat vt medicamina morbo;
Aegrotum medicus visere saepe solet:

Non tamē idcirco quisquam tam perditus esset;
Vt languere magis quam medicare velit.

Est aliquis dixit mihi filius arte docendus
Egregia: sed quid proderit illa sibi;

Et si nil aliud dixit ludicra theatri

Spectans; non saxum faxeus ille premet;
 Cumq; alius gnatum instituendum traderet; inquit;
 Quingentas drachmas si mihi tradis; agam;
 At tantu seruu poterit constare volenti.
 I. mercare. n. b. si cupis esse diuos.
 Quærenti quæ nam pueros ediscere oportet;
 Quasi actq; refert sint profutura viris.
 Iactanti cui dam se plurima quod didicisset;
 Talibus exemplis consuluisse ferunt.
 Ceu pugil exercet nitidæ qui membra palestræ;
 Plura vorat; sed non rectius inde valet;
 Sic qui plura legit; qui nō aptissima carpit;
 Doctior idcirco non erit ille mihi.
 Illius orator causam qui vicerat; inquit;
 Socrates ingenium quid tulit ergo tibi?
 Vt quæ pro nobis habita est oratio; dixit;
 Moribus effeci vera sit illa nimis.
 Et cur in propria conduxit thetora lite?
 Et cum cœno locat se mihi sæpe cocus.
 Hunc quoq; dum probris iurgator forte laceffit;
 Et rugiente illum persequeretur; ait;
 An mihi non liceat te non audire loquacem;
 Si male dicendi copia facta tibi est?
 Egregias ædes a farotaq; vermiculata
 Monstrantis faciem conspuit ille phrygis;
 Addidit & causam; dum collustraverit ædes;
 Sordidior visus quod foret ille locus.
 Illius immodicos sumptus carpebat amicus;
 Et quod vestis erat tam preciosa sibi;
 Si mala sunt; inquit; cur hæc in templa deorum
 Admittunt; fieri religioq; iuber.
 Dum carpit luxum conuiuia polyxenus; ille
 Pauliper cum se continuisse; ait.
 An ne potes nobis conuiuia recumbere latus?
 Ille refert; possum; si modo posse datur.
 Ergo voluptates

S E C V N D V S

Ergo voluptates non tam reprehendis amice;
 Quam nimios sumptus quod mihi coena facit.
 Immodici sumptus illum infimulante Platone;
 Nonne Dionysii uita probatur; ait?
 Lautius at multo me uiuit; nec tamen illi
 Ad bene viuendum splendida uita nocet.
 Ultimis in coena iussus discumbere; dixit.
 Per me splendidior; hic erit ergo locus.
 Iactator quidam nimium sibi forte placebat;
 Quippe quod enandi; doctus in arte foret.
 Nonne pudet laudem te; dixit; quærere ab arte;
 In qua Delphini gloria maior erit?
 Quod nimio uino potus nunq̃ ebrius esset
 Iactanti: hoc (inquit) mulus & ipse facit.
 Cur si mercaris chrysendeta; deligis aurę;
 At uitas hominum non ratione probas?
 Quærenti qualis fuerit mors Socratis; inquit;
 O me foelicem; si me talis erit.
 Atq; uia comiti sibi ferre uatica sueto
 Pondere nummorum cum premeretur; ait.
 Proijce quod nimis est; ad sumptus pauca teneto;
 Nam res est nobis quantula cunq; satis.

De Antisthene Atheniensi.

Antisthenes patria Atheniensis patre gētili; præce-
 ptorem habuit initio Gorgiam Leontinum; dein
 de Socratem. Hic (quæ admodum in Socrate dixim⁹) ex
 matre fuit Thraicia cum pater Atheniensis esset. Hic pri-
 mus cynicā instituit sectā; princepsq; in ea fuit. Obijt mor-
 bo; quo tempore ingressus ad eū Diogenes; cum sica di-
 xit; nunquid amico opus est? Cui ille. quis me (inquit) do-
 loribus absoluet? Cynicus ostensa sica; hæc (inquit; & ille
 doloribus dixit; non uita. Videbatur enim mollius perfer-
 re morbum amore uitæ.

Eius sententiæ sunt.

Cecropide

Cecropidæ quōdam iactante quod indigena esset:

Nones dixit eo nobilior cochlea.

Cumq; sibi quondam vitio fortasse daretur:

Ingenuus quod non esset vterq; parens:

Ille duobus; sed ne luctatoribus ortus:

At sum luctator non; mediocris ait.

Diffaciant vt me potius dementia verset:

Quam moueat sensus tetra libido meos.

Dicebat talis ineunda est fœmina: cuius

Non multum; multum debeat illa tibi.

Si pulchram duces vxorem; publica fiet;

At si deformem; pœna sequetur: ait.

Scitanti an sapiens vxorem duceret; inquit;

Dic mihi num sapiens iudicor esset tibi:

Annuir ille quidem. tunc infert. ergo ego duxi

Vxorem: nec me pœnitet esse virum.

At iuueni qui se tradebat esse docendum:

Dum quibus esset opus quæreret: ille refert.

Nēpe nouo libro. graphio. nouaq; tabella:

Forte volens animum significare rudem.

Prototypum amissum cum deploraret amicus:

In quod contulerat; quæ memoranda forent:

Illam quidem menti dixit mandare tenaci

Non chartis debes; quæ superesse cupis.

Cumq; accepisset sibi detraxisse platona:

Et male rex audit; cum bene fecit: ait.

Cur in discipulos sic acriter inueheretur:

Et medici si quos forte secare volunt.

Et cur tam pauci tibi sunt; argentea virga

Quod; procul à me illos exagitare solet.

Deprensus fugeret cum mœchus. paruo ait ære

Infœlix poteras quanta cauere mala:

Incurras potius coruos: q̃ blandiloquentes.

Hī viuos; illi quæ periēre vorant.

Ecquæ res homini in vita foret optima rerum;

SECUNDVS

Quærenti: fœlix si moriaris ait.
 Carpitur vt quondam scabra rubigine ferrum:
 Inuidus ipse sua rumpitur inuidia.
 Immortalis eris: omniq; ex patre beatus:
 Si caste & iuste vixeris atq; pie.
 Cum inter ciues nullum discrimen habetur:
 Tunc vrbs exitio est interitura graui.
 Dicenti plures te laudant: quod scelus inquit
 Admissi: vt videar pluribus esse bonus:
 Est muro fratrum conuictus firmior omni:
 Si modo concordēs vnanimēq; forent.
 Illa paranda tibi sunt sola viatica: quæ si
 Naufragium facias te committentur: ait.
 Quærentiq; malis cur olim cogrederetur.
 Et medici ægrotis: sed neq; febricitant.
 Vt lollio menses purgatas: sic quoq; & vrbes:
 Non bene moratis ciuib; esse decet.
 Quid sibi contulerit sapientia forte roganti:
 Semper (ait) mecum posse notata loqui.
 Qua doctrina foret magis opportuna rogatus:
 Imprimit: inquit: dedidisse mala.
 Delicias cuidam laudanti. vita ait ille:
 Hostibus eueniat deliciosa meis.

De Diogene sinopæo.

Diogenes patrem habuit icelsum mensarium. patrē
 Am vero Sinopem Ponti urbem: p̄ceptorem vero
 Antisthenem. Fugisse autem dicitur cum patre: qđ cū
 publice mensam haberet: pecuniam falso signauit. Pri
 mus p̄ano duplici: & pera: baculo atq; dolio fictili: pro do
 mo vsus est. Obijt prope nonagenarius corinthi: quo die
 Alexander magnus babylone.

Eius sententiæ sunt.

Anne viros vsq; vidisset: sola videndos
 Sparta dedit pueros: grācia nulla viros.

Carpebat:

Carpebat multos: quod auari n̄demq̄ bifformes
 Culparent nūmos: diligenterq̄ simul,
 Et qui laudabant o fores diuitiarum:
 Atq̄ imitantur eum; qui sibi querit opes,
 Diuitijs certant & honoribus accumulari
 Mortales: nemo cogitat esse bonus.
 Nec non grammaticos carpebat: q̄ mala vlyssis
 Lugentes possunt dissimulare sua.
 Atq̄ mathematicos: quod solem & clara tuentes
 Sydera: negligerent quod foret ante pedes,
 Cantores etiam taxabat: quod male mores
 Concordent animi: conueniātq̄ lyra.
 Atq̄ oratores: quod ab omni parte laborant:
 Cum minime faciant: iusta & honesta loqui,
 Dum captus venit: quid sciret forte rogatus:
 Ingenuis dixit imperitare viris.
 Tunc ad præconem dic (inquit) voce sonora:
 Quis dominum precio vult sibi ferre domum,
 Cumq̄ illud stantem prohiberet mango sedere:
 Quoq̄ modo iaceat piscis: emetur ait,
 Testacei valis rimas crepitu digitorum
 Explorant homines; nec capiantur: ait;
 Cum redimunt seruos: non curant: ne capiāt se:
 Sola hominis facies: multiplicesq̄ doli.
 Et digito monstrans peregrinum dixit: amice
 Huic me vende precor: cui opus est domino,
 Emptoriq̄ suo dixit: parere necesse est
 Te mihi; quem possis vendere tu dominus.
 Nāq̄ gubernator seruus, medicus quoq̄ seruus
 Hic agris: nautis imperat ille suis,
 umq̄ soluturos precium profitentur amici:
 Quo sibi libertas restituitur: ait.

Stulti qui repu,

SECVNDVS.

Stulti qui reputant homini parere leonem;
 Non potius dominis imperitare suis.
 Nāq; fere proprium est pavidos terrere magistros;
 Et domini seruum pertinuisse minas.
Quo pacto vellent sepeliri cum moreretur;
 Quærenti; dixit; pronus & in faciem.
 Scitanti rursus causam; quia funditus (inquit)
 Inuertenda breui tempore cuncta forent.
Ecubi quærenti moriturus vellent humari;
 In medio dixit membra iacere sine.
 Aliis ne iubes exponi turpe cadaver;
 Quo volucres abigam; me prope fustis erit.
 Assentire nihil poteris tunc mortuus, ergo
 Nil mihi sensuro quid laniatus ohest.
Hec homines quondam magno clamore ciebat.
 Cumq; illuc plures congregarentur; ait.
 Ast ego certe homines non purgamenta vocau;
 Nam mihi vos homines non satis esse liquet.
Iamq; senescenti; cum quidam diceret; heus tu
 Parce senectuti; neq; labare leua.
 In stadio (dixit) currenti iam prope metam;
 Laxandus cursus; an properandus erit.
Cumq; peregrini cuperent Demosthenis ora
 Conspicere; in illum porrigit is digitum;
 Qui medijs numero ex omni famosis habetur.
 Atq; ait; en nobis rhetora Cecropidum.
Cum medicos; vrbis rectores. & sapientes
 Conspiceret; dixit nil homine est melius.
 Cum coniectores, vates. atq; ambitiosos.
 Nil homine est rursus (dixit) inanie magis.
Vilia dicebat magno venire frequenter;
 Et paruo rursus quæ præciosa forent.
Milia nāq; parant statuam tibi, cum tamen ære.
Paruo frumētū

LIBER

Paruo frumenti thessera possitemi.
 Quæreni quos sit prædendum tempore; quo vult
 Diues ait; pauper tempore quo poterit,
 Forte manus puer in speciem formauerat ambas
 Corylæ; & e puro fonte bibebat aquam.
 Tunc vane ex pera proiecto: villius inquit
 Dum bibit; est visus nos superasse puer.
 Cum puerum rursus perfracto vase videret
 Lentem pane cauo sumere forte datam.
 Proicit & lancem studio per motus eodem:
 Atq; hic; ait; sumptus nempe minoris eget,
 Cumq; olim megaris pueror; corpora nuda;
 Pellibus & rectas forte videret oues:
 Ergo villosæ pecudis præstantior (inquit)
 Proles quisq; viri quâ megarensis erit.
 Huic apricanti Macedo cum obfisteret; inquit;
 Ex me Diogenes ecquid habere petis;
 Ille nihil; tantum paulo absis (inquit) amice:
 Nam mihi apricanti quam facis umbra nocet.
 Magnus Alexander ego sum rex deniq; regum.
 Ast ego Diogenes maximus ille canis.
 Subdit Alexander num se fortasse timeret;
 Dic mihi cui Cynicus num bonus an malus es?
 Rettulit ille bonus; Cynicus tunc intulit; ergo
 Si bonus es; nulli nempe timendus eris.
 Tum macedo comites affatus; ait; nisi quod sum
 Magnus Alexander; cynicus esse velim.
 Differeret quidam cum de cœlestibus; heus tu
 Dic; ait; cœlo nunquid amice venis;
 Scitanti cuidam causas cur palleat aurum;
 Illi quod plures insidientur; ait.
 Cum murem ad mensas irrepere forte videret;
 Inquit; Diogenes en parasiton habet.
 Dum vetulæ immodicam vult tollere religionem;
 Prona quod in faciem procidit ante deos.

SEC VND V S.

Nonne vides mulier cum sint Iouis omnia plena:
 Quod vertas (inquit) terga inhonesta Deo:
 Narranti vitam Callisthenis esse beatam:
 Quod conuiuia frequens regius esset; ait.
 Immo est ille miser: qui coenat quando videtur
 Non sibi: sed regi cuius amicus erit.
 Ex illo quondam magno quærente Philippo
 Quas artes: aut quem te profiteris; ait.
 Explorator ego insatiabilis ambitionis.
 Atque tuæ verus testis auariciæ.
 Quo ducenda viris vxor sit tempore: nondum
 Est iuueni: nullo tempore habenda seni.
 Quid vis accipere: vt colapho te cædere possim
 Dicenti: galeam qua excipiat; ait.
 Et se comenti maribus si pectus; inquit.
 Vanus es: at nequam: foemina si petitur.
 Forte puer roseo suffuderat ora rubore;
 Confide hic; ait: est in probitate color.
 Ismenias quondam narranti: optimus esset
 Tibicen; dixit: pessimus ergo vir es.
 Et percontanti quod vinum suauius esset.
 Si quod; ait: nullo constiterit precio.
 Cumque duos rabulas cernens damnaret vtrumque.
 Hic iam furatur: nondum; ait: ille potest.
 Complures illi quidam dicebat amicus
 Te ridet; at non rideor (inquit) ego.
 Viuere nempe malum est dicenti: viuere certe
 Non mala res; ait: est: sed mala vita malum est.
 Dicenti seruum fugitiuum quæreret: vtque
 Magna illum cura persequeretur; ait.
 Ridiculum: seruus sine me cum viuere possit:
 Non sine seruo me viuere posse putes:
 Qualinatura canis esset cum rogaretur:
 Si sator; acris; ait: blandus at esuriens.
 Cur coram multis manducet sæpe; roganti:

LIBER

Quod coram multis sæpe; ait; esurio;
 Si prandere nihil quod turpe est continet; ergo
 Nec prandere palam res inhonesta foret.
 Atq; palam coiens; vinam siciure liceret
 Perfricto dixit ventre carere fame.
 Cum iurgaretur signasse numismata falso,
 Ille exprobrantis verba refellit ita.
 Olim qualis ego fueram; tu pessime nunc es:
 Tu sed eris nullo tempore qualis ego.
 Magnificas Myndi portas urbem quoq; parvam
 Cernens; myndenses talibus alloquitur.
 O prohibete nefas; & portas claudite, nam sic
 Mœnia per portas egredientur; ait.
 Cur potius cæcis & claudis q̃ sapienti
 Impendunt homines; forte rogatus erat;
 An quia se potius mendicos q̃ sapientes
 Respondit fieri posse aliquando putant;
 Profectus partam cum forte rediret Athenas;
 Scitanti cuiusdam quo bone & vnde venis;
 Scilicet à maribus (dixit) se nempe redire;
 Fortibus atq; viris ad muliebre genus.
 Cum peteret axis populum de fornice natus;
 Ne parem ferias (inquit) amice caue.
 Turba canem prandentem illum cum diceret (inquit)
 Qui me circumstant sunt magis ergo canes.
 Cum dominus domui inscripsisset; res mala nulla
 Huc intret; dominus qua ingreditur; ait.
 Cumq; deis sapiens sit amicus; cuncta deorum
 Atq; ta coena philon; hæc sapientis erunt.
 Dumq; aliquis motum cum disputat esse negaret;
 Ille moriens artus; en ego; ait; moueor.
 Atq; cauillantū quod haberet cornua; frontem
 Ipse manu tractans non; ait; illa premo.
 Iurgabat plures quod pro valetudine sacrum
 Cum facerent; contra vota salutis edunt.

SECVNDVS

Conuuls coram calcans aliquando Platonis
 Puluinar : fastum calco Platonis : ait.
 Cui Plato : diogenes fastum maiore superbis :
 Dum fastum fastu vincere posse putas.
 Laudabatq; virum : sibi qui cum ducere vellet
 Vxorem : nullo est tempore ducta domum.
 Et qui monstra maris preciosa periculi mundi
 Visurus : nunquā nauigatille tamen.
 Quicq; gubernandos audet sibi polcere ciues
 Et rem communem : nec moderatur eam.
 Cur homines certant de lana sæpe caprina
 Dicebat : necqua sint ratione boni ?
 Affectus ratio superet : fiducia fortem.
 Naturæ lex est obijcienda viris.
 Et bona fortunæ cunctos optare : quod essent
 Velamen vitij : sed perinane suis.
 Cūq; sagittator lentos male flecteret arcus :
 Ad scopon accedens : ne feriamur : ait.
 Cur mendicare non mendicante Platone
 Quærenti cuiquam : protinus ille refert.
 Ille quidem mendicat : sed mendicat in aurem :
 Ne quis eum turpi viuere ab arte putet.
 Quærenti cuiquam nunquid mors est mala : dixit :
 Quam non sentimus quilibet esse malam :
 Doctrinam pueris dicebat sobrietatem.
 Solamen : si quos dura senecta premit.
 Ornamenta suis opibus locupletibus esse.
 Pauperibus certas esse ferebat opes.
 Atq; oculos medico dum curat forte puellæ :
 Ne vitietur : ait : tota puella caue.
 Et iuueni pulchro : sed turpia verba loquenti :
 Stringitur ex ebore plumbeus ensis : ait.
 Monstranti gladium sibi quem donauit amator :
 Ensis : ait : pulcher : turpis at est capulus.
 Laudanti quendam sibi qui benefecerat : inquit

LIBER

Cur me non laudant: qui merui accipere?
 Quid tibi (dicēti) sapientia contulit: ut sim
 Omnes ad casus vsq; paratus: ait.
 Gigneret ut natos facienti sacra: quid: inquit:
 Non ut sint frugi tu quoq; sacra facis:
 Turpia dicenti quid adis loca, sol quoq; turpes
 Secessus intrat: nec maculatur: ait.
 Dicenti insidias tibi necht charus amicus:
 Ne fallare caue: talibus ille refert.
 Quid facias: si te neq; amico fidere oportet:
 Utendumq; illo est: ac si inimicus erit:
 Laudanti puerum patri: qui dixerat: hic est
 Ingenio & vera simplicitate bonus:
 Hunc doceas. Cynicus sic intulit: heus bone talis
 Quicumq; est: monitis non eget ille meis.
 De Platone athenienſi.

Plato athenienſis patre Aristone & matre Perictione
 na quanta vitæ integritate fuerit omnes testantur.
 Scripsit de philosophia libros complures: quorum plæ
 riq; quia adhuc extant: nihil ex illis decerpſimus. quin
 potius lectores ad ipsum volumen auctoris relegamus.
 Pauca tamen illius dicta ex epſtolis non potuimus diſſi
 mulare. Eas sunt.
 Est iniuſtitia cumulus: si peſſima vita
 Cum tibi ſit: cures ut videare bonus.
 Et qualis princeps: ait est: talis quoq; ciuis.
 Nam mores domini ſubditus omnis habet.
 Non ſolum nobis ſumus orti: quod genitura
 Noſtræ pars patria est: pars & amicicia.
 In re communi tantum contendere debes:
 Quæ poſſis ciui perſuadere tuo.
 Nec patriam aut patrem ſas quenq; cogere, nam ſic
 Res nulla eſt tanti: quam violenter agas:
 Cum fuerint ciues ſapientes: eſſe beatos:
 Aut ſi contingerit a ſapiente regi.

Epithalamium

SECUNDVS.
EPITHALAMIVM IN NVPTIIS

Clarissimorum Lusitaniæ Principū Alphonsi
si ac Elisabethæ iunioris: quod Antonius
Nebriss. in ipsa dierum festorū cele
britate præsens Lusit.

Nunc facer orbis amor qui necdis semina rerum
Omnia; & æterno fœdere cuncta tenes;
Huc ades atq; fides pax & concordia tecum
Assiduæ comites; virgineusq; chorus:
Cantabunt alij thalamos: geniumq; vocabunt;
Iunonemq; simul; teq; hymenæaq; canant.
Io hymen hymenæe hymen ades ô hymenæe
Ingeminent omnes; teq; Thalassæ vocent.
Erfœcēnini volitent de mœre Sabino
Lusus; & populo multa rapina cadat.
Sparganturq; nuces; & iungat vesper a mætes.
Præferat incensas & noua nupta faces.
Hæc sunt magna quidem; sed nos maiora canamus
Et quæ nos deceat nunc meminisse magis.
Fœdera magnorum canimus cōuentaq; regum.
Fataq; non vllō dissoluēda modo.
Possedit multos discordia tetra per annos
Hesperiam. nec spes vllā dabatur opis.
Ardentesq; faces & raptos crinibus hydros.
Omnibus iniecit sæua megæra locis.
Nō comes ipse duci; nō marchio præstat honorem;
Non comiti miles; militibusq; cliens.
Ipsi non parent Regi dux atq; magister
Militiæ sacræ; bellicus ordo ia cet.
Erigoneq; simul terræ exosa reliquit.
Qua fugiente dea iusq; piūmq; silet.
Talis erat mundi facies: cum bella gigantes
Incussere Ioui; cœlitibusq; suis.
Talis & ipsa fuit res; natura priorum;

EPITHALAMIVM.

Cum chaos antiquum semina mixta tulit.
 Talis apud manes miseris ubi territat umbras
 Tartareus iudex: dicitur esse locus.
 Sed pater omnipotens tandem miseratus: iberis
 Prospexit rebus: suppetisq; tulit.
 Et sua ductorum se quisq; in regna recepit.
 Et quid disperijt: redditus ordo sibi est.
 Tum redijt virgo. redierunt tempora pacis.
 Quasq; colit partes pacis: alumna quies.
 Redditur ipsa sibi concors Hispania: qualem
 Non vidit poenus non Viriatus iber.
 Non cui longa fuit: sed non ingrata senectus
 Arganthonius & Romulidæ proceres.
 Non qualem videre Gothi. quo tempore foelix
 Hispanæ gentis rex Rodericus erat.
 Ne tamen hunc talem violarent sæcula cursum:
 Nec posset Lachesis rumpere pensa manu;
 Prouida mens Regum properauit iungere foedus
 Connubio stabili: pignorisq; datis.
 Nam lusitano iuueni Regiq; futuro
 Despondit gnatam: deliciasq; suas.
 Certius hoc multo: q̃ cæsa virgine porca
 Foedus Romanis quod feciale fuit.
 Silicet & fas est magnis componere parua:
 Cum post diluuium reddita terra sibi est:
 Tale fuit signum pacis tibi rector olympi
 Et generi humano quæ bibit iris aquas.
 Musa precor memora mihi nunc quæ fata sequantur
 Has tædas: aut quid vincula tanta parent.
 Sic ego: sic contra respondit nona fororum:
 Cœlestis cui vis nomina certa dedit.
 Accipe quæ teneas (quando hæc te cura fatigat)
 Quæq; meo terris numine cuncta canas
 Augusti quondam testantia nomina pacem
 Pax augusta tenens: quæ secus ana fluit.

Cum sua

EPI THALAMIVM

Cum sua conspiciet sub mœnia fœdus iniri:

Aeternę pacis nunc magis omen erit.

Nam Lusitanus princeps secura videbit

Cum sua terga metu: confoceritq; fidem.

Armatas classes & multo milite plenas

In mare deducet: sol vbi mergite quos.

Et sibi subijciet: quocūq; est insula ponto.

Aethiopes pariter barbaricūq; sinum.

Cæsaris at vestri tibi nunc ingentia rerum:

Et simul augustæ coniugis acta canam.

Reliquias belli postquā confecerit ille:

Quod bene susceptum pro patria fuerat.

Quod bone pro focis; & nostræ gentis honore.

Quod bene pro christi religione fuit:

Hæc pia victori persoluet vota Iacobo:

Diuis templa dabit; mascula thura deo.

Dum tamen ille parat bellum reficitq; cohortes:

Quas vehat herculeum traiciatq; fretum.

Hæc mores tandem patriæ desuētq; corda

Componet certis legibus atq; modis.

Dumq; oras libyæ cursim peragrauerit ille;

Atq; sui iuris vtracq; syrtis erit:

Deniq; dum victor totum lustraverit orbem:

Decq; triumphatis hostibus arma ferat:

Hæc intenta nouis rebus regnisq; futuris

Extruiet immensum posteritatis opus.

Vtq; domus ratio constet sibi: totaq; quadret:

Rem geret ille foris: resaget ista domi.

Sed cum longa dies senio confecerit ambos;

Dulcibus in natis omne leuamenerit.

Vxores regum nata: regesq; nepotes

Conspicient læti syderibusq; pares.

Ioannesp; suus tantæ pietatis imago

Imperij consors & moderator erit.

Et procul ex oculis euauit: has modo voces

LIBER

Vrania fudit . presserat cra deus.
Ast ego qui fueram auditurus plura libenter:
Destituor subito lumina fixus humi.

FINIS.

Elegia de patriæ antiquitate: & parentibus auctoris.

St locus hesperiaz qua Bethis arundine
cinctus:

In leuam campos iussit atq; tenet.

Dixerat huc estus flumio stâte vetustas.

At vero albina sæcula nra vocant.

Hic varium genus & volucrum maris: atq; paludis

Excludit foetus: incubituq; fouet.

Haud procul hinc colitur muro Nebrissa vetusto:

Quam bacchus posuit litus ad oceani.

Namq; ferunt semele genitum gangenide victa:

Inuasisse feros hesperiaz populos.

Et socio amisso: a quo lustrania nomen

Duxerat: in calpes littora vertit iter.

Dum vehitur curru per inhospita tesqua marismæ:

Quæ sequitur tigris: deficit: atq; litit.

Et curius pando residens silenusa fello:

Et variæ lynces . menades . & satyri.

Ventum erat ad speculam: quæ fontinalia dicunt

Indigenæ . diuus nunc Benedictus habet.

Ad strepitum lymphæ tigris prior arrigit aures:

Et cauda ludens: præuia monstrat iter.

In gelidos latices: & amœnam frondibus umbram:

Et fontes sacros: arida turba ruit.

Cumq; resecta cohors vndis salientibus esset:

Captus amore loci dicitur esse pater.

Concilioq; habito: satyris dixisse vocatis:

Atq; mimalloneis: cætera turbasilet.

Accipite o comites: læta scq; aduertite mentes.

Hic mihi collis erit religione sacer.

Nectam

SEC V N D V S

Nectam nyfa mihi: natufq; ad facra citheron
 Gratus erit: quantum a nebride dictus ager.
 Nec qui plus baccho: qui fe plus iactet oliuo:
 Et cereris flauē: meffibus: atque fauis.
 Quare agite o fatyri. nocturna refpofcite facra.
 Et vos baffarides hunc celebra te locum.
 Iam tartheffiacas titan descendit in vndas:
 Et feffos curuo littore foluit equos.
 Inuadunt thyrfos. refonant vlulatibus agri.
 Ette bache vocant. & tua facra canunt.
 Infonefq; trahūt bachantes orgia: donec
 Cedere luciferum cogeret orta dies.
 Eft prope monticulus furgens clāementer in aufros:
 Parte tamen reliqua precipitante latus.
 Hic promiffa patet fundauit mœnia bacchus.
 Nebriffamq; vocat: nebridis aufpicio.
 Quæ cum polleret Roderico rege: furores
 Diruerant libyci. nunc renouata viger.
 Hic domus: hec patria eft. hic me genuere parentes
 Ingenui: & media condicione pares.
 Nam mihi loānes pater eft. Catharinacq; mater.
 Debemus patriæ: plus tamen illa mihi.
 Illa mihi dedit hunc vitæ mortalis honorem.
 Sed ftudijs noftris illa peremnis erit.

F I N I S.

ANtonij Nebriffenfis falutario ad patriam fuā mul-
 tis ante annis non vifam: & memorata infatia fua:
 facta quoq; excufatione tā lōge morē: pollicetur fe poft e-
 meritos fuę pfeffionis annos in patriam rediturum.

Salue parua domus. pariter faluete penates.
 Atq; lares: ortus conscia turba mei.
 Hic primum rofei vitales luminis auras
 Carpſimus: hic nutritrix vbera prima dedit.

Hic mihi

Salutatio Autoris. 32

Hic mihi nascenti primum risere parentes;
 Vagitusq; meos audisti locus.
 Hic fuerant cunę: quę me muldere iacentem;
 Hic cecinit mater carmina dum vigilo.
 Ex collo patris onus hic prædulce pependi;
 Et matris gremio sarcina grata fui.
 Repsimus hic pueri. brevis hæc tulit area primum
 Quadrupem; teneras sustinuitq; manus.
 Hic primum steteram bipes. & crepiracula quassans
 Blandicias matri blaspq; verba tuli.
 Hic locus infantem paribus colludere vidit.
 Pedrere & ancipiti vincere forte duces.
 Hic cetra ludens equitavi arundine longa.
 Atq; trochiscus erat maxima cura mea.
 Accipe me reditcem per tanta pericula vectum;
 Postq; annos multos accipe me reducem.
 Accipe me r. duce: nec dedigneris alumnum;
 Qui tibi magnus honos gloria magna fuit.
 Nec mihi succensē pietas patrięq; patrisq;
 Quod genitale solum visere lentus eram.
 Quoꝝ tuo carui tam longo tempore vultu;
 Qui mihi debuerat numinis esse loco.
 Nam si complexu me detenuisset inermem
 Dulcis amor patrię; dic quid vterq; foret;
 Illa quidem multos latuisset forte per annos;
 Obscurumq; esset nomen in orbe meum.
 Litterulis vero nostris nunc viuet vterq;
 Et famam nobis sæcula multa dabunt.
 Idq; peragrato tantum sumus orbē secuti;
 Dum profugi sequimur; quod didicisse iuuat.
 Sed si frigida mors mihi non abruperit annos;
 Climaticam legem si superare datur;
 Si datur emerito musis tranquilla senectus;
 Nec properat lachesis frangere sæua colos;
 Quę genuit tellus; quę me tulit vberē largo;
 Componet

De pfectione Regum in Compostellam,
Componet cineres; excipietq; meos.
Hic viræ portus. requies hic certa laborum.
Hic mihi defuncto dulce leuamen erit.
Hic vbi casta iacet mater: pariterq; sorores:
Quas immaturo funere mors rapuit.
Nam quidego de te frater charissime dicam:
Qui bene pro Christi religione iaces:
Qui bene pro patria cecidisti: informe cadauer
Vulturibus sæuis dans: animumq; deo.
Hic vbi cum proavis & auis pater ipse iacebit.
Hic vbi permixto puluere tota domus.
Vt quoniam vobis carui dum vita manebat:
Orbatus saltem lumine: morte fruar:
FINIS.

De Profectione Regum ad Compostellam.
VTres Callaicæ siluerunt: proxima iustis
Cura fuit Ducibus persolvere vota Iacobo.
Omnibus ex diuis quem gens Hispana patronum
Indubijs vocat: & belli quasi numen adorat.
Atq; ingens illi solido de marmore templum
Finibus artabriz posuit: positumq; dicauit.
Nancq; ferunt christo cælesti sede recepto:
Et socijs omni dimissis orbe: cruenti
Hunc primum herodis iussu cecidisse tyranni.
Discipuli vero flentes regemq; perosi:
Et genus & patriam crudeles relinquere terras
Et mortis dominum testes cæliq; magistri
Constituunt: ergo cymbæ imposuere cadauer.
Incerti quo fata ferant: vbi sistere detur.
Perq; maris nostri fluctus sine remige vecti:
Hesperiam calpen euro tenuere secundo.
Inde per Herculeis pumosas gurgitis vndas:
Oceanicq; fluctus Austro impellente feruntur:
Artabriz donec portus retinere repositos.
Tunc res:

LIBER

Tunc res Hispanas princeps Romanus habebat
 Ille sub Imperio; cuius saluator Iesus
 Sponte sua moriens hominum peccata releuit;
 Angulus ille tamen regioq; obnoxia cauro;
 Tota lupæ cessit; dederant cui nomina mores;
 Quæ comitis Christi; postq; miracula vidit;
 Et fidei signum lustralibus extulit vndis;
 Hospitis in tumulum sedes concessit auritas;
 Ex illo celebratur honos, templumq; Iacobi:
 Non modo finitimi; sed qui sunt in orbe remoto
 Christicole; magna cum religione frequentant;
 Cantaber & vascon, britones atq; britanni,
 Et cum iuuernæ cultoribus incola Thules,
 Teutones & galli Græci pariterq; Latini.
 Et quæcūq; manet gens nato conscia Christo.
 Sed neq; post terram pedibus quæ pressit Iesus:
 Quæque fuit Petri Pauliq; inspersa cruore;
 Est aliquid toto sacratius orbe uerenda
 Maiestate loci, videas suspenfa reductis
 Vincula captiuis, manicas, ferriq; catenas,
 Et cum compedibus transuersi pondera vectis,
 Illic effigies, illic simulachra virorum
 Ipse comes Christi media; quos morte reduxit,
 Huc igitur postq; pietas immensa loboz
 Immemor accessit; terræ prostratus vireq;
 Votaq; concipiunt; & templi limen adorant.
 Sicq; prior Regina preces dat pectore ab imo.
 O decus hesperiae rerum tutela mearum:
 Quem primi colimus Hispani; quemq; patronum
 Rebus in afflictis semper sensere parentes.
 Vtq; illos taceam; quibus est pro teste vetustas;
 Te duce; te socio; te milite; signiferoq;
 Non semel armipotens perfregit moenia coniux;
 Diruit attegias maurorum; diruit arces
 Ingenioq; loci validas hominumq; labore.

Nō semel

Ad.S. Iacobum.

Non semel horrendo superauit Marte feroces
Poënorum populos : & stragis vidit aceruos:
Cum tamen ex nostris vix esset vulneris auctor,
Singilis est testis dulci qui temperat vnda
Arbore palladia redimitum tempora boëtini;
Et lethæ stigij referens obliuia lcthes.
Et cum Mentesa parnasia castulo testis.
Mundaq; cæsarei non vltima fama laboris.
Mille loci testes medio quos hoste recepit:
Christicolisq; dedit; diuis quoq; templa sacrauit:
Olim quæ fuerant mahumetis lege profana.
Ergo ego pro meritis grates persoluere dignas
Cum nequeamur sperestringentes semper agamus.
Vtq; aliquem interea magnæ pietatis honorem
Atq; mei testes animi monumenta relinquam:
Accipe diue precor nostræ munuscula sortis.
Quod si forte mei manibus superata mariti;
Atq; tuo nutu Garnatæ moenia cernam
Ipsa meis oculis : media tunc vrbe dicabo
Templa tibi, ritusq; sacros. gentemq; profanam
Cum mahumete suo nostris pellemus ab oris.

FINIS.

Petrus Martyr.

Antonio suo Nebrisen.

VTriusq; hispaniæ lumen & præsens decus salue,
De ambulanti mihi per litus gaditani freti anno
quo venit Almeria in imperij hispani potestatem; dedit se
mihi obuiam corpulentissima incultaq; & balbutiens quæ
dam mulier laniatis comis & lachrimis largo flumine per
ora & pullam vestem cadentibus : quæ sublatiis vocibus
dari sibi nautas per quos transfretaret in clamitans; & quâ
uis me toruo lumine spectasset : interroganti tamen quæ
nam esset; aut quid sibi vellent hi fletus : quid funeralis ha
bitus : quidue laceri per terga capilli significarent.

Respondit.

Mille

De Barbaria fugata.

Mille & trecentum fueram dominata per annos:
 Et totum sine forma orbem sine lege tenebam
 Iucundo sermone canens regum arma ducesq;
 Nomine Barbaries: mulier nec amica poetis:
 Nec laudi bene grata pia diuocq; decori.
 Bis senis lustris exactos orbibus orbes
 Arbitror ardentem phœbum traxisse per auras:
 Ex quo facta ingens durumq; indicare bellum
 Constituere mihi: martemq; indicare contra.
 Demisere viros superi de sede tonantis
 Summersum eloquium cœno sônocq; grauatum
 Qui excuterent: torpēq; situ confecta leuarent:
 Et colere inciperent linguæ rudimenta latinæ.
 Ex illo cecidere mihi de pectore vires:
 Et tremere occœpi cœlo minitante ruinam
 Vaticinata grauem: quodq; hic iam lumine cerno
 Infœlix dulci ausonia modo pulsa putabam
 Elegisse locum tutum: sedemq; quietam
 Inuenisse mihi: si extremis orbis in oris
 Finibus occiduis paruo hoc contenta laterem
 Limite: & europæ reliquo si terga dedissem.
 Multo aliter cessit, zephiri clamentia frustra
 Implorata mihi est, alium reperisse Phœlæphum
 Sum visa: aut aliū hic Lapum: Marsūq; benignum.
 Nec non & Vallam: vel tot de vatibus vnum
 Quos peperit latium contra mea regna disertos.
 Mercurio genitum referunt & nebride nympha.
 Antoni huic nomen: qui me sequiturq; fugatq;
 Per totam hesperiam puer hic patriamq; domumq;
 Etnatale solum linquens iuuenilia semper
 Tempora cum musis bacchoq; & apolline triuit
 In veteri Italia: ad quam nunc se contulit omnis
 Turba puellarum cyrrha nysaq; relictis.
 Hunc postq; virides lauros hederasq; sequaces
 Iam meruisse

De Barbaria fugata.

Iam meruisse sibi vidit Saturnia tellus;
Ad patriam antiquam celeri discedere cursu
Iussit: ut infirmo generis succurreret: & me
Hispanis ageret terris: subitoque fugaret.
Cum primum aduentare hominem maestissima sensi.
Atque aduersa mihi penitus pia numina cæli,
Et terra pelagoque simul fera bella parari;
Tartareas vires subito centrique profundi
Pallentes umbras adij: quia dicitur astur
Camalea specu moriens descendere ad orcum;
Simul exstiterat nostras dum carperet auras.
Tisiphonenque reliquasque furens discordia secum
Eduxit futura mihi populosque per omnes.
Hesperia occidua sparsit sua semina dextra
Tabenti, rudiumque animos contraxit ad iram
Armatus stipes flammis, nec tela nec hasta.
Nec profuere minæ ingentes, strictique per arctos
Inflexus gladii triuorum, ensesque corusci.
Post multos variosque metus duosque labores
Meque meosque simul vicit: strauitque nec ultra
Melinuit has penitus terras habitare potentes;
Desertos igitur Libyæ zonæque furentis
Saxosos montes nigri & vasta æquora Bocchi
Pulsa peto: tundensque genas laceransque capillos.
Hæc effata graui sonitus æuoque fragore
Aethera percutiens euaniuit atque sub auras
Euecta horrentes nussque est mihi visa sequenti.
Hæc tibi significo Vatum doctissime, ne te
Poeniteat laborasse intra grata antra sororum
Castalidum; post hac quando hæc te gloria amice
Subsequitur, male culta fugit tua nomina quando
Babaries: tot regna tuis sudoribus: ex quo
Ornasti; tua fama quibus volat alta sub astra.

FINIS.

AELIVS ANTONIVS. NEBRISS.

Petro Martyri suo Respōdit.

Vostibi quos tali reddam pro carmine
versus:

Petre meæ laudis iudex et cādide martyr
Cui⁹ ego pluris de me mihi carmina feci:
Quam si Mæonijs opibus me Cræsus
inauret.

Atq; tagus betisq; meus mihi defluat vni.
Nam quicunq; alij nostro versantur in orbe
De grege Pierio: quos miserat ante disertos
Mus latina viros: partim carpere labores
Conatusq; meos: præceptaq; tradita. partim
Inuidere mihi: sed pars contempsit vtrunq;.
Ad tecandidius nihil est: nil doctius vnq;
Pirene gelidos vidit transcendere saltus:
Romanos postq; ductores barbara proles
Expulit: & bello populos subiecit Iberos.
Ergo ego barbariæ magni prope littora portus
Quam vidisse refers: aut te vidisse putabas:
Indixi bellum tyrrhena à sede profectus:
Cum primum in patriam redij: quam deniq; visam
Congressus fudi nostrorū ex orbe fugavi:
Illa quidem magnis ducibus rem gessit: & omnes
Hesperiaē populos victrix ditione tenebat.
Neue graui quondam miseris exire liceret
Seruitio: validas imponit mœnibus arces;
Sed prætoricias illi Salmantica sedes
Præbuit: vnde viros partes dimittat in omnes.
Ocia qui rumpan: vacuāt cultoribus agros:
Et spargant nostris à se data semina terris.
Hosego palātes cupiens arcere: Minerva
Quæ fauet ingenijs: iussit secedere bello:
Consiliumq; dedit qua sit ratione gerendum:

Ipsa petenda

Ipſa petenda tibi eſt tantorum cauſa malorum.
Barbaries: Regnicolumen quæ fixit in arce.
Ac velut Alcides peteret cum viribus hydram:
Et creſcens damnò monſtrum: non ante peremit
Guttur: q̃ validis compreſſit ſaua lacertis:
Perq; vias tenues animam exhallare coegit:
Sic ipſas fauces: ſic ipſum corripe guttur
Alterius monſtri: totoq; ex orbe fugato
Vltra ſauromatas: aut extremos garamantes,
Perge bonis aũibus: dubijs nec deſice rebus:
Nam te magna manet iuſti victoria belli:
Dixit: & ex oculis euauit: Alſ ego vires
Qualeſcunq; meas contraxi protinus: & te
(Nam rumor tulerat magni mihi nomina Petri
Martyris) abſentem ad partes arceſſere belli
Communis volui: ſed Galliam magna tenebat
Te procul a patria: noſtriſq; remotus ab oris.
Non poteras (etſi cuperes) ſuccurrere amico.
Nuncia barbariæ venit fama illa: cohortes
Explicat: & ducibus geminis duo cornua mandat.
Barbaron à dextra leuaq; à parte ſolæ con
Præſcit: atq; ſuas vires animoſq; miniſtrat.
Spectatrix: aderat toto Salmantica muro:
Matres atq; viri: pueri innuptæq; puellæ:
Cum veni: vidi. vici. Marteq; repulſa
Noſtro/vertit iter diuerſas orbis in oras.
Vertit iter: neq; poſt oculis eſt reddita noſtris.

FINIS.

AVTOR AD SVAM

Grammatices Artem.

Cum in lucem

ederet.

D

O mihi

Ad Artem suam Auctor.

O Mihi per multos caste nutrita labores
Ars mea, quam genui; tēpus in omne vale.
Tempus in omne vale; neq; enim tu⁹ addere q̄q̄.
Sed neq; quod genitor demere possit, habet.
Quem sua nunc ætas opera ad maiora remittit,
Quæq; sibi si fuerint inuidiosa minus.
Et te iam grandem latebras exire paterni
Liminis; & media viuere luce decet.
Sed ne sola domo vadas; glossemara iunxi;
Quæ te circumstent quolibet ire velis.
His comitata metu posito contemnere vulgus;
Et detractorum verba maligna potes.
Qui non agnoscant; cum te mera somnia fingunt.
Qui nihili versus supponere meis.
Ito bonis ausibus; tamen impertire salute
Multa; discipuli sint vbicunq; mei;
Siue ego quos docui; vel si quis doctus ab illis.
Nam licet & fas est dicere vtrosq; meos.
At si forte roges; quo primum vertere cursus;
Quamq; tibi iubeam prouinus ire viam;
Te prius ad nostræ hinc Augustæ limina perfer;
Nusq; tota tibi est ianua aperta magis.
Inuenies illic ab eadem stirpe forores;
Quæ te subcollent excipiantq; sinu.
Altera; qua nostro mutatur sermo Latinus.
Altera; quæ Hispana nec flere verba docet.
Præterea fratres alia sed matre gemellos
Inuenies; quos tu non aliena petes.
Alter enim Latio sermonem reddit Iberum.
Alter ab hispanis verba latina refert.
Si regina tuos repetet; voluetq; libellos;
Vtq; solet; vultus forte serenus erit.
Pauca tui referes memor hæc mandata parentis.
Temporibus vestris non nihil iste dedit.
Quod si tu nobis foelicia tempora donas;
Et meus illustrat secula vestra parens,

FINIS,

Fabianus Artem Patris alloquitur:
atq; illa respondet alternatim.

F. O soror Ars: quoniam nostris succedere tectis
Non dedignata es: quærere pauca libet.

Quid genitor condati iam pridem hoc scire laboro:
Nam nil desidia turpius esse putat.

A. Mandat opus chartis semper memorabile: linguas
Quod canat: vt melius iam sibi fama parat.

Ocyus vt volitet celeres nunc excutit alas;
Rem tantam vt mundi spargat in omne latus

F. Grata refers. osi lucis toleraret in auras
Exire: inq; hominum scripta venire manus.

Vt tamen ipsa vales limen digressa paternum:
Nunquid barbaries exagitata fugit?

A. Per loca per varias peragraui nomine gentes:
Sed solum indoctis lis mihi tota sonat.

Hi me affunt qui acuunt contra præcepta tumultus:
Et misera obtundunt ambitione caput.

Nata mihi audieris quod sit contentio nugis;
Arcadios bipedes bella mouere scies.

Nam cum se indocto studeant iactare popello:
In me rancidulus promittitur ore sonus.

Submoueas si de lana certare caprina:
Hisient Hermæ marmora muta Dei.

F. Quid Phœbæa cohors: A. laudat: miratur: amatq;
Dictitat & grata voce perenne sophos.

Iudicio quorum Diomedis pagina. Phocæ.
Donati nullo est anteferenda modo.

Musa negat nomen; reticentq; volumina cuius.
Iamq; neotericum; cætera turba fileat.

At quicumq; meas vires effingere tentat;
Impar ingenij rumpere se poterit.

Altius & repetunt Crates Antonius ille:
Non Latine lingue commoda tanta parat.

D ij Orbilius

Orbilius cedit Cato Iulius atq; Palemon;
 Vni mi palmam victus & vltro dabit;
 Deniq; ab his nimum dicor copiosa breuifq;
 Atq; freti medias puppe secare vias.
F. Quid Caprimulgus agit qui cantabatur iberis
 Nuper: cui nomen facta dedere bonas;
Quid Mamura loquax: audax taxare beata:
 Diuitias Romæ, cui satis assis erat;
Quid rides: calcem quasitis ponere perge:
 A. Rideo sic lepido nomine vtrumq; notas.
 Ambo habitant cæca tenebrosas nocte cauernas:
 Quod sua tam citius nania pulsa perit.
 Sola ego quod teneor: sequitur mea regna difertus.
 Et qui pieridum tangere sacra cupit.
 Non patitur bubo feralis lampada phœbi.
 Noctua sic lucem nec veniente die.
F. Quid facit interea liuor foelicibus obftans:
 Infidijs nunquid libera carpis iter:
A. Hæc manet, hæc pestis regnat: semperq; vigebit:
 Occiduas dum sol natus adibit aquas.
 Nemo tuos mores nescit iam Zoile: cuius
 In bene facta quidem lingua venena vomit.
 Nonne sinus laceros postergum dentibus atris
 Cernis: vt ipsa feram: sed neq; obesse potest.
 Tu germane tamen iuueni dum tempora restant:
 Multa rogo discas vbere multa meo.
 Vt si quando suam rabiem me absente reiecit;
 Tunc pro me possis dicere: quæ docui.
 Iamq; vale, hinc ab eo nomen dictura parentis:
 Si gensest vsquam nescia forte Sui.
 Nam veterem postq; medudum iussit habere
 Candorem: mittor non reditura lares.

FINIS.

Fabianus

FABIANVS NEBRISSENSIS

Infabulam : quæ de Crepidine duo-
rum Amantium dicitur.

FInibus occiduis vbi phœbi conditur orbis :
Oceanicæ vagis feruens vbi stridet in vndis :
Vrbs vbi : quæ gressus Garnatæ ad mœnia ducit ;
Quæ lapidosa tulit materno nomen ab offe ;
Quamq; ferunt posuisse iugo cum surgere montes
Cœperunt : siluæq; simul cum coniuge Pyrrham
Fatidicæ ambages Themidisq; oracula diuæ :
Quæ cecinit quondam ; ne longa obliuio tollat.
Non procul aërios superat quæ culmine montes ;
Stat rupes scopulosa nimis : quæ vertice bino
Tendit ad astra caput : multum vulgata per orbem.
Tristis nam vidit lugubria munera amantum ;
Quorum nunc cupio miserōs celebrare furores :
Carminibus quocumq; meis : remq; ordine pandam.
Nec patiāq; situr talem sordescere casum.
Progenies olim castorum cura parentum
Vnica sublata est : alios fortuna creari
Noluit ; o cœlix posses si rumpere fata.
Non fuit hesperia iuuenis pulcherrimus alter ;
Clarius & nulli fuit virtutis imago.
Nondum velantur prima lanugine malæ ;
Iam tamen horrifonis belli gaudebat in armis :
Iam pulchrum est hostes aciesq; videre paratas :
Atq; indignatur domus intra claustra tueri.
Sed ne prætereat firmos inglorius annos :
Contra damnatos audet sibi poscere ductum
Mauros : ut sacram possit profligere gentem :
Fallitur : & reditus frustra expectare parentes
Absoluitq; pios : nec non & vota precantum.
Quas agit Mars dure vices bellicq; tumultus :
Non longe patrijs captiuus fertur ab oris.

Liber servitio

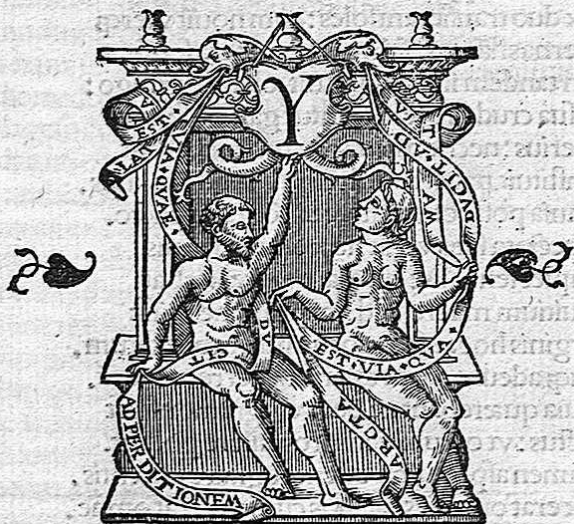
Liber seruitio premitur, non iste malorum
Ultimus accessit cumulus: nam forte minacem
Sortitur dominum: cui toruorum lumina fulgēt:
Toruacq; cui facies aderat: tortorq; superbus
Verberibus crudis: & iniquo pondere ferri
Excepit primum venientem: & plurima passum
Armorum incursum rerum & discrimine longo.
Insper & victus non illi est copia grandis.
Quodq; canes fugerent defectus cogit edendi
Mandare: pro scelus: atq; situm non vnda leuabat.
Quin etiam (coeptus ne tristis desinat ordo)
Hic versare manu largis sudoribus orbem
Discit nunc primum: ac gyritorque molarem
Non prius absistit: victulq; labore quieuit:
Quam totum perfecit opus conamine tenso.
Hac in re tandem visa est fortuna venire
Haud nimium tristis: sed lata fronte latebant:
Quæ nocitura forent: manibus diuersa tenebat.
Altera nam Cererem: saxum manus altera monstrat.
Nam diomedeos habitabat sola penates
Filia: plagoso & tali non digna parente.
Cuiq; datum est omnes forma præstare puellas:
Quas ambit Darrus: rapidi seu Singulis vnda.
Hæc tamen exisso iuuenem quo tempore vidit:
Iam iam tunc viso validos conceperat ignes:
Et seuum incusat patrem: miseratur & illum.
Noctis erat medium laxant cum membra quiete
Mortales: insomnis vigilat suspiria mittens.
Non aliter quam si Titan luce sceret ortus.
Talia sic secum lachrymosaq; voluere cœpit.
Quis deus in fontem: vel quæ me infania vexat?
Virgineum nunquid patiar temerare pudorem?
An mea quæ quondam non flexit turba procorum
Pectora: nec iuuenis poteris tu flectere solus?
Hei mihi quid faciã: namq; hinc amor improbus vrget:
Et decor hinc dominam captiuum ardere maritum

Non patitur

Non patitur: forsam generoso sanguine natus:
Regia nam facies: calus seruire coegit.
Quin age: nec segnis se uas compesce catenas.
Vtere nocturnis nullus complexibus obstat.
Quod si (pœnorum secta quia stringor inani)
Me fugiat: pariter vestigia vera sequemur.
Nāq; vndis pridem cupio iustrata piari.
Pelle moras: dabitur quodcumq; optaueris omne.
Zamq; modo ex ipso flammarum signa notauit:
Et semper nostris herentia lumina vidit.
Sic ait. & falsis maduere fletibus ora:
Nec minor interdum iuueniles permeat artus
Ignis: & errabat per venas ossa medullas:
Desperatq; fructum nil sua vota retardet:
Dum modo iam domingtectos referare furores:
Audeat: atq; procul vanos arcere timores.
Vix duo transierant soles: cum nouit uterq;
Alternas flamas: & mutua vulnera sensit.
Non tandem infelix potuit tolerare virago:
Vt sua crudeli premerentur gaudia ferro
Liberius: nec non furtis ut cuncta licerent.
Constituit patriam dulcesq; relinquere lares.
Omnia postponens iuueni cōnubia pacto.
Expectata satis venit nox omnia furuis
Amplectens alis: cum iam finire licebat.
Seruitium misero: sed non impune fuisse
Virginis hoc ausum docuit miserabile fatum.
Iamq; adeunt pariter per silias errore viarū.
Deuia quærebant ne pes vestigia monstret
Rectus: ut occulti venturos fallere possint.
Si tamen aspectum possent fugitare parentis.
Vix erat orta dies facinus cum viderat omne.
Conuolat: & rapidis fertur per passibus equor:
Quem simul insequitur querentum turba virorum.
Tunc illis præfaga mali mens nuncia venit:
Cornipedum & strepitus visus sonuisse sub auras.
Iam dñm

Iam dominum iuuenis: patrem iam virgo timebat.
 Veraq; respiciunt, quæ se vidisse putabant.
 Deficiunt vires: & corpora mota vibrari
 Incipiunt circum caligantis imagine mortis.
 Decernuntq; mori: rabiem q̃ ferre paternam;
 Hostibus arbitrium potius q̃ præda darentur.
 Etrupem ascendunt: facti quæ nomina seruat.
 Mutua libarunt lachrymis prius oscula rapim.
 Ex in præcipitant vitas: & cætera relinquunt.
 Quid non mortales cogis scelerate Cupido:
 Flammæ stimulis sæuus; quos ipse pharetra
 Egeris: actelis furiosus pectora torques:
 Nam simul ac quemq; letali vulnere figis:
 Omnia ferestecum: nec mens est cauta futuri:
 Quid deceat; vel non nullum discrimen habetur.

FINIS.

APVD INCLYTAM GARNATAM
 MENSE NOVEMBRI.

D. XXXIII.

